

A. 2. Finis & eventus exoptatissimus. Nam Christus suam operam, hoc est, & accessum & medelam, ultrò illi addicit, v. 7. Cæterum, status hîc incidit διχαρολ-
 γικὸς de priorè accessus spon-
 sione, quo fidem suam in Chri-
 stum egregiè declarat Cen-
 turio. Observentur;

1. Argumenta quibus fas esse, ades suas ingredi, tanto DOMINO, negat, ducta partim

2. Ἐπίχειρις Christi de tanta Centurio- nis in ipsum fide; qua duo membra habet:

1. Personæ proprie indignitate, v. 8.
 2. CHRISTI potestate, seu Omnipotentia, ibid. Id quod è loco comparatorum egregiè Centurio illustrat, v. 9. Si mihi, sult dicere, Homini, sub potestate constituto: tamen Servi mei obediunt: quanto magis tibi, U- niversorum DOMINO, paralyticis, ad nutum saltem & voluntatem, cedit & c.

1. Encomium, quo il- lam, coram omnibus extollit ac summè de- predicat, v. 10. addi- tā ἀπιχέρις de
 2. Præmium. v. 13.

1. Acceptatione Gen- tium, v. 11.
 2. Rejectione Juda- orum, v. 12.

IV. post Epiphan. Matth. 8, 23—27.

Evangelio hoc Navi- gatio que- dam admi- randa de- scripta ha- betur, & ad- spectandum proponitur Naviganti- bus

1. Persona: (Die Schifflent) JESUS & Discipuli ejus, v. 23.

1. Adversa, cujus tria sunt membra:

2. For- tuna (Zhr widei- wertiger Zu- stand)

2. Secunda, sive Liberatio ex presentissimo vitæ pe- riculo. Hujus

1. Αἶπρον ποιητικὸν σεισμὸς ille magnus in Mari & c. v. 24.

2. Σωαίπρον. Somnus DOMINI profundus, ibid.

3. Ἀν- κείμε- νον & Rem- dium.

1. Qua- situm à Disci- pulis,

1. Factis: Excitatione nim. Christi è somno, v. 25.

2. Verbis: λόγῳ δε- ητικῷ
 1. Propositio: DOMI- NE, serba nos, v. 25.
 2. Ratio, à periculo: Perimus, ibid.

2. Adhibitum (ut jam sequetur) à Salvatore, præmisso tamen Elencho, quo δειλίῳ Discipulis suis ἐλιγοπίστους exprobrat, v. 26.

1. Modus κατ' ἐπιτύμησιν Ventorum & Maris (mit einem Tröwort) v. 26.

1. Elementis, aëris & aquæ: Tranquillitas magna, ibid.

2. Effectus, μασμοῦ, Interrogationis sche- mate expressus, quo infinitam HOMINIS Christi potenti- am demirantur, v. 27.

V. post